RESOLUCIJA EVROPSKEGA PARLAMENTA

z dne 10. maja 2012

s pripombami, ki so del sklepa o razrešnici glede izvrševanja proračuna osmega, devetega in desetega Evropskega razvojnega sklada za proračunsko leto 2010

EVROPSKI PARLAMENT,

— ob upoštevanju poročila Komisije o nadaljnjem ukrepanju na podlagi sklepov o razrešnicah za leto 2009 (COM(2011) 736) in delovnih dokumentov služb Komisije, ki sta priložena temu poročilu (SEC(2011) 1350 in SEC(2011) 1351),

— ob upoštevanju bilanc stanj in računov osmega, devetega in desetega Evropskega razvojnega sklada za finančno leto 2010 (COM(2011) 471 – C7-0273/2011),

— ob upoštevanju letnega poročila Komisije z dne 27. aprila 2011 o finančnem poslovodenju osmega, devetega in desetega Evropskega razvojnega sklada v letu 2010,

— ob upoštevanju finančnih informacij o evropskih razvojnih skladih (COM(2011) 334),

— ob upoštevanju letnega poročila Računskega sodišča o dejavnostih, financiranih iz osmega, devetega in desetega Evropskega razvojnega sklada, za proračunsko leto 2010 skupaj z odgovori Komisije ([1]) in ob upoštevanju posebnih poročil Računskega sodišča,

— ob upoštevanju izjave o zanesljivosti ([2]) računovodskih izkazov ter zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih transakcij, ki jo je predložilo Računsko sodišče v skladu s členom 287 Pogodbe o delovanju Evropske unije,

— ob upoštevanju priporočil Sveta z dne 21. februarja 2012 o podelitvi razrešnice Komisiji glede izvrševanja nalog Evropskega razvojnega sklada za proračunsko leto 2010 (05458/2012 – C7-0047/2012, 05459/2012 – C7-0048/2012, 05460/2012 – C7-0049/2012),

— ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu med afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami na eni strani in Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani, podpisanega v Cotonouju dne 23. junija 2000 ([3]) in spremenjenega v Luksemburgu 25. junija 2005 ([4]),

— ob upoštevanju Sklepa Sveta 2001/822/ES z dne 27. novembra 2001 o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj Evropski skupnosti (Sklep o pridružitvi čezmorskih držav) ([5]), ki je bil spremenjen s Sklepom Sveta 2007/249/ES ([6]),

— ob upoštevanju člena 33 Notranjega sporazuma z dne 20. decembra 1995 med predstavniki vlad držav članic v Svetu o financiranju in upravljanju pomoči Skupnosti v okviru drugega finančnega protokola k četrti Konvenciji AKP-ES ([7]),

([1]) UL C 326, 10.11.2011, str. 251.
([2]) UL C 326, 10.11.2011, str. 262.
([3]) UL L 317, 15.12.2000, str. 3.
([4]) UL L 287, 28.10.2005, str. 4.
([5]) UL L 314, 30.11.2001, str. 1, in UL L 324, 7.12.2001, str. 1.
([6]) UL L 109, 26.4.2007, str. 33.
([7]) UL L 156, 29.5.1998, str. 108.

— ob upoštevanju člena 32 Notranjega sporazuma z dne 18. septembra 2000 med predstavniki vlad držav članic v Svetu o financiranju in upravljanju pomoči Skupnosti na podlagi finančnega protokola k Sporazumu o partnerstvu med afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami, podpisanem v Cotonouju (Benin) 23. junija 2000, in o dodelitvi finančne pomoči za čezmorske države in ozemlja, za katere se uporablja četrti del Pogodbe ES ([1]),

— o upoštevanju svojih resolucij z dne 5. julija 2011 o povečanju učinka razvojne politike EU ([2]) in o prihodnosti proračunske podpore EU državam v razvoju ([3]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. maja 2008 o ukrepih po Pariški deklaraciji iz leta 2005 o učinkovitosti pomoči ([4]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 28. septembra 2006 z naslovom „Več in bolje sodelovanje: paket o učinkoviti pomoči EU za leto 2006“ ([5]),

— ob upoštevanju poročila odbora za razvojno pomoč Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) o učinkovitosti pomoči, ki je poročilo o napredku pri izvajanju Pariške deklaracije iz junija 2009,

— ob upoštevanju soglasja iz Tunisa z naslovom „Učinkovitemu razvoju naproti“ z dne 4. in 5. novembra 2010, ki je afriška agenda za učinkovit razvoj,

— ob upoštevanju končnega dokumenta srečanja Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Busanu decembra 2011,

— ob upoštevanju člena 319 Pogodbe o delovanju Evropske unije,

— ob upoštevanju člena 74 finančne uredbe z dne 16. junija 1998, ki velja za sodelovanje pri financiranju razvoja v okviru četrte Konvencije AKP-ES ([6]),

— ob upoštevanju člena 119 finančne uredbe z dne 27. marca 2003, ki velja za deveti Evropski razvojni sklad ([7]),

— ob upoštevanju člena 142 Uredbe Sveta (ES) št. 215/2008 z dne 18. februarja 2008 o finančni uredbi, ki se uporablja za 10. Evropski razvojni sklad ([8]),

— ob upoštevanju člena 76 in tretje alinee člena 77 ter Priloge VI Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor in mnenja Odbora za razvoj (A7-0100/2012),

A. ker je glavni cilj Sporazuma iz Cotonouja, kot okvira odnosov Unije z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami (državami AKP) in čezmorskimi državami in ozemlji (ČDO), zmanjšati in na koncu izkoreniniti revščino, v skladu s cilji trajnostnega razvoja in postopne vključitve držav AKP in ČDO v svetovno gospodarstvo,

([1]) UL L 317, 15.12.2000, str. 355.
([2]) Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0320.
([3]) Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0317.
([4]) UL C 279 E, 19.11.2009, str. 100.
([5]) UL C 306 E, 15.12.2006, str. 373.
([6]) UL L 191, 7.7.1998, str. 53.
([7]) UL L 83, 1.4.2003, str. 1.
([8]) UL L 78, 19.3.2008, str. 1.

B. ker je Evropski razvojni sklad (ERS) najpomembnejši finančni instrument Unije za razvojno sodelovanje z državami AKP,

C. ker je Komisija kljub večkratnih zahtevam Parlamenta po vključitvi ERS v proračun v svojem sporočilu z dne 29. junija 2011 „Proračun za strategijo Evropa 2020“ (COM(2011) 500) predlagala, naj ta sklad v obdobju 2014–2020 ostane izven proračuna Unije, kar pomeni, da se sklad tudi v prihodnje ne bo izvajal s splošno finančno uredbo, marveč po posebnih finančnih pravilih,

D. ker se celotni znesek pomoči, ki se izvaja preko ERS precej povečuje, saj je bil znesek pomoči desetega ERS za obdobje 2008–2013 določen na 22 682 000 000 EUR, kar pomeni 37-odstotno nominalno letno povečanje v primerjavi s finančnimi dodelitvami v okviru devetega ERS in ker so kljub podvojitvi izplačil ERS v obdobju od 2000 do 2010 še vedno težave z absorpcijskimi spodobnostmi,

E. ker je Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD), ki si s Komisijo deli odgovornost za upravljanje evropske razvojne pomoči, leto po svoji ustanovitvi deležna kritik zaradi neučinkovitosti ter resnih strukturnih in prehodnih težav v delegacijah Unije,

F. ker se okolje razvojne pomoči stalno razvija in ker je razvojna pomoč del večjega okvira, v katerem so trgovina, nakazila in drugi viri prihodkov danes bolj pomembni kot izplačila uradne razvojne pomoči mnogim državam v razvoju,

G. ker sta preglednost in odgovornost med donatorskimi državami in partnerskimi državami ter med partnersko državo in njenimi državljani nujna pogoja za učinkovito pomoč; ker so se donatorske in partnerske države v Pariški deklaraciji in v načrtu ukrepov iz Akre o učinkovitosti pomoči dogovorile, da bodo pravočasno zagotovile podrobne informacije o sedanjih in prihodnjih tokovih pomoči, da bi državam v razvoju omogočile natančnejšo pripravo proračunov in natančnejšo revizijo računovodskih izkazov,

H. ker se razvojna pomoč pogosto nudi v okviru šibkih državnih institucij, visoke stopnje korupcije in nezadostnih sistemov notranje kontrole v državi prejemnici in ker je revizija proračuna Unije za razvoj zato posebej pomembna,

I. ker je bilo leto 2010 tudi zaradi svetovne finančne dolžniške krize, naraščajočih cen hrane in potresa na Haitiju leto velikih izzivov svetovnemu razvojnemu sodelovanju,

1. opominja, da se ERS uresničuje s projekti in proračunsko podporo, pri čemer se je v letu 2010 66 % finančnih sredstev steklo v projekte, 34 % pa je bilo dodeljenih prek proračunske podpore; opominja, da je leta 2010 49 % plačil iz ERS upravljalo centralizirano upravljanje, kar pomeni, da je Komisija neposredno izvedla dejavnosti pomoči, 11 % plačil pa je bilo izvedenih s skupnim upravljanjem, tj. preko mednarodnih organizacij, kot sta Organizacija Združenih narodov in Svetovna banka; 40 % plačil je bilo upravljanih v okviru decentraliziranega upravljanja, kar pomeni, da je Komisija upravljanje nekaterih nalog zaupala organom držav upravičenk;

2. z zadovoljstvom ugotavlja, da so bruto plačila dosegla doslej najvišjo raven, stopnja obveznosti pa na polovici obdobja desetega ERS znaša skoraj 50 %, kar pomeni, da bo mogoče uresničiti cilj, da se obveznosti za celotni deseti sklad prevzamejo do konca leta 2013; je kljub temu zaskrbljen zaradi zelo nizkih stopenj obveznosti v regionalnem proračunu (20 %) in proračunu za čezmorske države in ozemlja (3 %) na polovici obdobja desetega ERS; poziva Komisijo, naj nemudoma pospeši izvajanje regionalnih okvirnih programov ter programov za čezmorske države in ozemlja;

3. ponovno izraža svojo zaskrbljenost, ker Parlament nima enakih pravic pregleda nad delovanjem Evropskega razvojnega sklada kot nad preostalimi instrumenti pomoči, kot je Instrument za razvojno sodelovanje; poziva Komisijo, naj predloži konkretne predloge za izboljšanje parlamentarnega demokratičnega nadzora nad ERS z uskladitvijo z Instrumentom za razvojno sodelovanje; poudarja tudi, da je pomembno, da Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU nadzira Evropski razvojni sklad;

Vključitev ERS v proračun

4. ponovno izraža podporo vključitvi ERS v proračun; je trdno prepričan, da je to nujen korak h krepitvi demokratičnega nadzora, odgovornosti in preglednosti financiranja ter zagotavljanju večje povezanosti politike Unije glede držav AKP; poudarja, da bi vključitev v proračun zmanjšala stroške poslov in poenostavila zahteve glede poročanja in računovodske zahteve, saj bi pomenila zgolj en nabor upravnih pravil in struktur odločanja namesto dveh; pričakuje, da bo Komisija zagotovila, da vključitev v proračun ne bo izvedena na račun izgube predvidljivosti financiranja držav AKP;

5. močno obžaluje, da Komisija v svojem sporočilu „Proračun za strategijo Evropa 2020“ ni predlagala vključitve ERS v proračun Unije v finančnem okviru Unije za obdobje 2014–2020; vztraja, da je ERS treba čim prej vključiti v proračun Unije in najkasneje do leta 2020, ko se izteče Sporazum iz Cotonouja; močno spodbuja Komisijo, naj nemudoma pripravi vključitev sodelovanja z državami AKP v proračun;

6. poziva Svet in države članice, naj sprejmejo predlog Komisije in pristanejo na to, da se ERS od leta 2020 dalje v celoti vključi v proračun Unije; meni, da bi morali ta ukrep že davno sprejeti; od Komisije pričakuje, da bo to obvezo spoštovala in da bo sprejela vse potrebne ukrepe za začetek priprav na vključitev ERS v proračun;

7. poudarja, da vključitev ERS v proračun Unije ne pomeni, da se lahko zmanjša skupna poraba za razvojno sodelovanje;

Izjava o zanesljivosti

Zanesljivost računovodskih izkazov

8. pozdravlja mnenje Računskega sodišča, da letni računovodski izkazi osmega, devetega in desetega ERS v vseh pomembnih vidikih ustrezno prikazujejo njegov finančni položaj na dan 31. decembra 2010;

9. opozarja na mnenje Računskega sodišča, da so napake pri kodiranju še vedno zelo pogoste; je seznanjen z ugotovitvijo Računskega sodišča, da bi te napake, kljub temu, da niso bistveno vplivale na letne računovodske izkaze za leto 2010, utegnile vplivati na zanesljivost podatkov o finančnem poslovodenju urada EuropeAid;

10. je seznanjen z akcijskim načrtom urada EuropeAid, katerega cilj je izboljšati kakovost informacij o pogodbah v svojem sistemu za upravljanje informacij in računovodstvo (CRIS), in z računovodsko pobudo, s katero naj bi uporabnikom pomagali pravilno kodirati in razvrstiti računovodske podatke; pričakuje začetek pregleda revizijskega modula CRIS v letu 2012; poziva Komisijo, naj pristojnim parlamentarnim odborom poroča, ali so se stalne napake pri kodiranju zmanjšale po pričakovanjih in ali je prišlo do nadaljnjega izboljšanja kakovosti pri vnašanju podatkov;

11. z zadovoljstvom ugotavlja, da je uvedba novega računovodstva na podlagi nastanka poslovnih dogodkov (ABAC-EDF) praktično končana; ugotavlja, da novi računovodski sistem krepi računovodsko okolje in izboljšuje kakovost kodiranja;

Pravilnost transakcij

12. z zadovoljstvom ugotavlja, da glede na podatke Računskega sodišča v povezavi s prihodki in sredstvi za prevzem obveznosti ni pomembnih napak, vendar je zelo zaskrbljen zaradi precej pogostih količinsko neopredeljivih napak, ki vplivajo na prevzete obveznosti glede skladnosti s pravili za razpise in zakonsko predpisane roke za podpis pogodb;

13. je zaskrbljen, da po mnenju Računskega sodišča o zakonitosti in pravilnosti plačil, povezanih z računi, nastajajo pri plačilih pomembne napake; opozarja, da je po ocenah Računskega sodišča najverjetnejša stopnja napake za plačila iz osmega, devetega in desetega ERS 3,4 %, kar je nad 2-odstotnim pragom pomembnosti, in da so bile količinsko opredeljive in količinsko neopredeljive napake ugotovljene pri vseh vrstah projektov, razen pri pogodbah o dobavi blaga;

14. ugotavlja, da so ostale glavne vrste količinsko opredeljivih napak, odkritih pri plačilih za projekte, naslednje: (a) točnost: računske napake, (b) pojavnost: ni računov ali drugih dokazil za opravljene storitve ali dobavljeno blago, (c) upravičenost: odhodki so nastali zunaj obdobja izvajanja ali pa so se nanašali na postavke, ki niso bile predvidene v pogodbi, neupravičena plačila DDV ali neuporaba predpisanih kazni;

15. je še posebej zaskrbljen zaradi večjega števila slabo vodenih projektov v letu 2010 (12,6 % v primerjavi z 11 % v letu 2009) [1] in še vedno velike pogostosti napak pri prevzemanju obveznosti v okviru decentraliziranega upravljanja;

16. obžaluje še vedno zelo pogoste količinsko neopredeljive napake, ki vplivajo na plačila; ugotavlja, da so bile količinsko neopredeljive napake povezane zlasti z jamstvi za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, neskladnostjo s postopki odobritve in postopki za dodelitev pogodb za upravne odhodke, pomanjkljivo podporno dokumentacijo in nedoslednostjo pogodbenih predpisov;

17. je seznanjen s tem, da po mnenju Komisije količinsko neopredeljive napake niso imele nobenega finančnega vpliva; ugotavlja, da je urad EuropeAid bistveno okrepil zagotavljanje spletnega usposabljanja ter seminarjev pred prevzemom delovnega mesta za novo imenovane vodje enot itd., kot strategijo za zmanjšanje količinsko neopredeljivih napak; od Komisije pričakuje, da bo prikazala, ali je to pripeljalo do zmanjšanja števila količinsko neopredeljivih napak; poziva Komisijo, naj okrepi predhodne kontrole, da bi preprečila količinsko neopredeljive napake in morebitne izgube, ki nastajajo zaradi nespoštovanja pravil o bančnih garancijah;

Preostale napake

18. spominja, da urad EuropeAid še ni razvil ključnega kazalnika za ocenjeni finančni učinek preostalih napak po izvedbi vseh predhodnih in transakcijskih naknadnih kontrol; je seznanjen s trditvijo Komisije, po kateri je njena neto stopnja preostalih napak nižja od ocene Računskega sodišča; opozarja na mnenje Računskega sodišča, ki pravi, da revizija Računskega sodišča ne potrjuje trditve generalnega direktorja urada EuropeAid, da je pridobil razumno zagotovilo, da v plačilih, ki jih je izvedel ta urad iz ERS, najverjetneje ni bilo pomembnih napak;

19. obžaluje pomanjkanje kompatibilnosti med oceno najverjetnejše stopnje napake Računskega sodišča, ki temelji na letnem pristopu Računskega sodišča, in sedanjo metodologijo na eni strani ter prakso Komisije, po kateri se sklicuje na neto stopnjo preostalih napak, ki zajemajo več kot eno leto, na drugi strani; meni, da pristop, ki temelji na stopnji preostalih napak, v svoji sedanji obliki ne zagotavlja primerljivih podatkov z letnim postopkom podelitve razrešnice; z zadovoljstvom ugotavlja, da se Komisija strinja z Računskim sodiščem, da je treba poiskati dodatne količinsko opredeljive dokaze; poziva Komisijo, naj v določenem roku, tj. do leta 2013, zaključi proces oblikovanja ključnih kazalnikov za ocenjevanje finančnega vpliva preostalih napak;

Splošna ocena učinkovitosti nadzornih in kontrolnih sistemov

20. obžaluje ugotovitev Računskega sodišča, da so nadzorni in kontrolni sistemi ERS, ki jih upravlja Komisija, na splošno le delno učinkoviti; ugotavlja, da sta bila spremljanje in nadzor osrednjih služb urada EuropeAid učinkovita, medtem ko sta bila za delegacije Unije le delno učinkovita;

[1] Letno poročilo o finančnem poslovodenju osmega, devetega in desetega Evropskega razvojnega sklada v letu 2010, str. 11.

21. obžaluje, da se pomanjkljivosti nadzornih in kontrolnih sistemov delegacij Unije ponavljajo; opozarja, da je Računsko sodišče med drugim ugotovilo, da so bili pregledi večine uprav nacionalnih odredbodajalcev v državah upravičenkah ERS slabo dokumentirani in neuspešni, da so institucionalne zmogljivosti premajhne, da primanjkuje virov in da so kadrovske menjave v delegacijah Unije pogoste; zato poziva, naj se institucionalne zmogljivosti uprav nacionalnih odredbodajalcev okrepijo z dodatnim finančnim usposabljanjem in vodenim usmerjanjem, da se odpravi omenjene pomanjkljivosti v finančnem poslovodenju;

22. ugotavlja, da so bile v zadnjih treh poročilih Računskega sodišča o ERS ugotovljene kadrovske omejitve in nezadostni človeški viri, kar lahko slabo vpliva na postopke revizije Unije; je zelo zaskrbljen zaradi te ponavljajoče se težave;

23. poudarja, da je sposobno osebje v zadostnem številu nujen pogoj za učinkovito izvajanje ter visokokakovostni nadzor in spremljanje razvojne pomoči Unije; v zvezi s tem poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj primerno prednostno obravnavata vidike človeških virov v svojih organizacijah ter stroškovno učinkovitost, da ne bi škodovali zmogljivostim delegacij za naloge spremljanja in kontrole;

24. je seznanjen z ugotovitvami Računskega sodišča, da so predhodne kontrole, ki jih izvajajo odredbodajalci v osrednjih službah urada EuropeAid in delegacijah Unije, zgolj delno učinkovite; opominja, da se urad EuropeAid pri predhodnih kontrolah v veliki meri zanaša na potrdila zunanjih nadzornikov ali na zunanje revizije in preverjanja odhodkov; obžaluje, da je zaradi velike pogostosti napak, ki jih je ugotovilo Računsko sodišče, zagotovilo, ki ga je mogoče pridobiti iz njih, omejeno; ugotavlja, da je Komisija za rešitev tega vprašanja uvedla obvezne standarde revizijskih pooblastil za revizorje;

25. z zadovoljstvom ugotavlja, da je po ugotovitvah kontrolno okolje centralnih sistemov urada EuropeAid in delegacij Unije, učinkovito; je zaskrbljen, ker se večina pomanjkljivosti sistemov spremljanja in nadzora delegacij Unije, kot so manjkajoča ali neustrezna dokumentacija in nepravilni postopki oddaje javnega naročila, ki jih uporabljajo izvajalske organizacije, ponavlja; ugotavlja, da je bil pripravljen in razdeljen sklop orodij za finančno poslovodenje za prejemnike sredstev EU za zunanje ukrepe (*Financial Management Toolkit for recipients of EU funds for external actions*), da bi se izboljšalo poznavanje finančnega poslovodenja in pravil za upravičenost v izvajalskih organizacijah;

26. je seznanjen s tem, da si Komisija še naprej prizadeva za izboljšanje nadzornih in kontrolnih sistemov urada EuropeAid, pričakuje, da bo pregled kontrolnih sistemov EuroAid (akcijski načrt za okrepljeno piramido upravljanja in kontrole EuropeAid), ki trenutno poteka, dal pozitivne rezultate glede odgovornosti, učinkovitosti in stroškovne učinkovitosti; poziva Komisijo, naj pristojne parlamentarne odbore obvesti o ukrepih, ki so bili sprejeti za odpravo zgoraj omenjenih težav;

27. pozdravlja novo obliko letnega poročanja delegacij o reformah upravljanja javnih financ v državah prejemnicah, uvedeno v juniju 2010, in delegacije poziva, naj novi okvir uporabljajo dosledno;

28. pozdravlja ugotovitev Računskega sodišča, da je letno poročilo o dejavnostih jasno in poučno, zlasti zato, ker sloni na količinskih kazalnikih in podaja pošteno sliko izvajanja in rezultatov;

29. poziva Komisijo, naj poveča raven informacij o izvrševanju ERS na nacionalni in regionalni ravni v državah AKP in poskrbi za večjo prepoznavnost vseh dejavnosti, ki jih Unija financira v tujini;

Naloge Komisije in Evropske službe za zunanje delovanje pri uresničevanju razvojne pomoči Unije

30. ugotavlja, da je bila Evropska služba za zunanje delovanje ustanovljena leta 2010 in da je v istem letu začela delovati, ponovno izraža zaskrbljenost, da je začetna delitev nalog med Komisijo in osebjem Evropske službe za zunanje delovanje v delegacijah Unije povzročila zmedo in upravičene kritike; poziva k večji učinkovitosti evropske razvojne pomoči za odpravo razdrobljenega vodenja;

31. poziva Komisijo, naj spremlja dogajanje in poroča o delovanju tega novega sistema; je seznanjen s tem, da se zadeve, ki jih je treba pojasniti med Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, obravnavajo v „delovnem dogovoru med službami Komisije in Evropsko službo za zunanje delovanje glede vprašanj zunanjih odnosov“; poziva Komisijo, naj ta dokument, ko bo končan, posreduje pristojnim parlamentarnim odborom, k temu pa naj priloži še povzetek nerešenih vprašanj med Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje ter strategijo za rešitev teh vprašanj in uradno pojasnilo glede morebitne prilagodljivosti pri uporabi človeških virov v delegacijah Unije;

Proračunska podpora

32. opominja, da je Računsko sodišče v svojem letnem poročilu o ERS za proračunsko leto 2010 ugotovilo, da je bila pri plačilih iz proračunske podpore stopnja količinsko neopredeljivih napak v letu 2010 zelo visoka – 35 %, tako visoka kot v letu 2009, kar kaže stalno visoko stopnjo napak pri plačilih iz proračunske podpore; ugotavlja, da je Komisija za rešitev tega vprašanja okrepila določbe o usposabljanju in uvedla orodje za finančno poslovodenje za prejemnike sredstev Unije za zunanje delovanje; poziva Komisijo, naj spremlja to vprašanje in poroča, ali so se s temi ukrepi razmere izboljšale;

33. opozarja, da Komisija proračunsko podporo že skoraj dvajset let uporablja kot vrsto pomoči; ugotavlja, da so še vedno možne izboljšave v vidikih zasnove, učinkovitosti in uspešnosti izvajanja, kontrole in poročanja;

34. priznava potencialne prednosti proračunske podpore; vendar meni, da to ni pravi odgovor na vse situacije; meni, da je ta vrsta pomoči smiselna le, če zagotavlja zadostno preglednost, odgovornost in učinkovitost;

35. priznava prizadevanja Komisije in izboljšave, ki jih je dosegla pri dokazovanju upravičenosti do proračunske podpore na bolje formaliziran in strukturiran način, tako da je uvedla spremenjen okvir za oceno napredka pri upravljanju javnih financ ali smernice o proračunski podpori za nestabilne države itd.;

36. poziva Komisijo, naj se osredotoči na učinkovitost programov, tako da rezultate primerja s kazalniki, naj objavi pogojnosti in kazalnike uspešnosti v državnih strateških dokumentih in naj zagotovi, da bodo poročila delegacij zagotavljala strukturirano in formalizirano predstavitev napredka pri upravljanju javnih financ, tako da bodo jasno določila merila, s katerimi naj se ocenjuje napredek, doseženi napredek in razloge, zakaj se program reforme morebiti ni izvedel v skladu z načrtom;

37. pozdravlja ugotovitve Računskega sodišča, da se je prej veliko število količinsko neopredeljivih napak pri prikazovanju napredka pri upravljanju javnih financ po uvedbi spremenjenega okvira za spremljanje in poročanje o napredku pri upravljanju javnih financ junija 2010 zelo zmanjšalo; poziva Komisijo, naj si še naprej prizadeva za trajno zmanjšanje količinsko neopredeljivih napak;

38. je seznanjen s sporočilom Komisije z dne 13. oktobra 2011 z naslovom „Prihodnji pristop k proračunski podpori EU za tretje države“ (COM(2011) 638), ki na primer navaja, da bo Komisija uvedla novo merilo za upravičenost glede preglednosti in nadzora nad proračunom;

39. opominja, da se v skladu s členom 25(1)(b) Uredbe (ES) št. 1905/2006 Evropskega parlamenta in Sveta [1] proračunska podpora lahko odobri, če je upravljanje javne porabe v državi partnerici dovolj pregledno, zanesljivo in učinkovito; glede tega izraža zaskrbljenost zaradi nevarnosti dinamične razlage Komisije v zvezi z merili za upravičenost; poziva Komisijo, naj si še naprej prizadeva za utemeljitev

[1] Uredba (ES) št. 1905/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja (UL L 378, 27.12.2006, str. 41).

svojih sklepov o upravičenosti do proračunske podpore in naj poskrbi za to, da bodo vsi finančni sporazumi zagotavljali celovito in pregledno osnovo za oceno skladnosti s plačilnimi pogoji; poziva Komisijo, naj znesek, ki se dodeli posameznim programom proračunske podpore, opredeli z bolj tehtnimi utemeljitvami in na preglednejši način;

40. poudarja dvojno odgovornost za proračunsko podporo: med donatorsko in partnersko državo ter med partnersko državo in njenimi državljani; zato poudarja skupni interes davkoplačevalcev v Uniji in v partnerskih državah glede preglednih in pravilnih revizij ter stalno potrebo po večji podpori razvoju lastnih kontrolnih zmogljivosti partnerskih držav;

41. opozarja, da je upravljanje javnih financ eno od meril za zagotavljanje proračunske podpore sedanjima 102 državama upravičenkama ([1]); poziva Komisijo, naj organ za razrešnico obvesti o razlogih, ki upravičujejo dejstvo, da je na spletnem mestu Komisije na voljo le 28 poročil o javni porabi in finančni odgovornosti ([2]);

42. pričakuje, da bodo Komisija in države članice vzpostavile javni register, v katerem bodo pregledno navedeni sporazumi o proračunski podpori, postopki in kazalniki razvoja ([3]);

43. poziva Komisijo, naj zagotavlja redna poročila o izpolnitvi ciljev, določenih za proračunsko podporo Unije, in o specifičnih težavah, na katere je naletela v posameznih državah prejemnicah; poziva Komisijo, naj poskrbi za to, da se proračunska podpora takrat, ko niso bili doseženi jasni cilji, zmanjša ali razveljavi;

44. meni, da je zelena knjiga ([4]), objavljena leta 2010, pozitiven prispevek k razmisleku o tem, kako proračunsko podporo preoblikovati v uspešnejši in učinkovitejši instrument za odpravo revščine;

45. ponovno poziva Komisijo, naj državam partnericam pomaga razviti parlamentarni nadzor in revizijske zmogljivosti ter povečati preglednost in javni dostop do informacij, zlasti kadar se pomoč zagotavlja na podlagi proračunske podpore, skladno z določbami člena 25(1)(b) Uredbe (ES) št. 1905/2006; ter poziva Komisijo, naj redno poroča o doseženem napredku;

Posebno poročilo št. 11/2010 Računskega sodišča z naslovom „Kako je Komisija upravljala splošno proračunsko podporo v državah AKP ter latinskoameriških in azijskih državah“

46. pozdravlja revizijo Računskega sodišča in konstruktivna priporočila v njej;

47. meni, da je splošna proračunska podpora ob pravilni uporabi zelo dragocen instrument za zagotavljanje pomoči, saj lahko poveča lastništvo in odgovornost vlad prejemnic ter potrebo po strožjem nadzoru, ki ga izvajajo parlamenti, in vključitvi civilne družbe v državah prejemnicah, ob tem pa okrepi temelje za močan politični dialog med Unijo in državami prejemnicami ter potrebo po njem;

48. je zelo zaskrbljen zaradi ugotovitve Računskega sodišča, da Komisija dvajset let po tem, ko je začela zagotavljati pomoč s splošno proračunsko podporo, z glavnimi tveganji, ki vplivajo na učinkovito zagotavljanje te podpore, še vedno ne upravlja na ustrezen način; poziva Komisijo, naj upošteva priporočila Računskega sodišča, da bi okrepila svoje upravljanje tveganj s pomočjo ustrezne ocene denarnih in razvojnih tveganj in zlasti boljšo uporabo že razpoložljivih podatkov;

([1]) Odgovor na vprašanje za pisni odgovor 23, naslovljeno na komisarja Andrisa Piebalgsa v okviru razrešnice za ERS za leto 2010 za zaslišanje 12. januarja 2012.
([2]) http://ec.europa.eu/europeaid/what/economic-support/public-finance/pefa_assesments_en.htm
([3]) Kot se zahteva v resoluciji o prihodnosti proračunske podpore EU državam v razvoju, sprejeta besedila z dne 5. julija 2011 P7_TA(2011)0317, odstavek 52.
([4]) Zelena knjiga Komisije z dne 19. oktobra 2010: Prihodnost proračunske podpore EU za tretje države (COM(2010) 586).

49. se strinja s Komisijo, da lahko včasih dinamični pristop do splošne proračunske podpore pripelje do pomembnih političnih rezultatov, če se proračunska podpora nudi državam, v katerih obstajajo pomanjkljivosti pri upravljanju javnih financ, vendar so predane reformam in kažejo napredek pri njihovem izvajanju; je kljub temu zelo zaskrbljen, da je bilo 12 držav AKP, ki niso v ranljivih razmerah in za katere je bila v državnih strateških dokumentih v okviru desetega ERS načrtovana splošna proračunska podpora, in pet držav Latinske Amerike, v katerih se izvaja program splošne proračunske podpore, na lestvici zaznave korupcije za leto 2009 uvrščenih med države z „nebrzdano korupcijo“, kar pomeni, da so na lestvici od 10 (brez korupcije) do 0 (močno razširjena korupcija) dobile manj kot tri točke; poziva Komisijo, naj oblikuje ustrezne, stroge in pregledne metode spremljanja in naj poskrbi za to, da bo v delegacijah Unije še pred začetkom splošne proračunske podpore v državah prejemnicah, kjer je finančno tveganje tako veliko, zadostno število primernega osebja; v povezavi s tem poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj v celoti izvaja svojo politično vlogo z dejavnim sodelovanjem pri določanju političnih ciljev držav prejemnic, v smislu boja proti korupciji in zagotavljanja napredka pri izpolnjevanju teh ciljev;

50. je zaskrbljen zaradi sklepov Računskega sodišča, da potrebi po okrepitvi nadzornih organov, kot so parlamenti in organizacije civilne družbe v državah prejemnicah, ni bilo namenjene dovolj pozornosti, saj sta krepitev parlamentarnega nadzora in povečanje sodelovanja civilne družbe nujni sestavini izgradnje zmogljivosti v povezavi s splošno proračunsko podporo; poziva Komisijo, naj več vlaga v izboljšanje delovanja institucij, pravne države, demokracije in dobrega upravljanja v državah prejemnicah;

51. poziva Komisijo, naj v svojih programih splošne proračunske podpore poskrbi za take cilje, ki bodo upoštevali dane razmere v državi partnerici, pri čemer naj upošteva dejstvo, da je splošni cilj programov splošne proračunske podpore podpirati izvajanje nacionalne razvojne strategije države;

52. poziva Komisijo in države članice, naj:

— pokažejo skupno odločenost, da bodo v dialogih z državami prejemnicami odigrale celovito in vidno politično vlogo, saj je njihova vloga bistvenega pomena za uspeh splošne proračunske podpore, zlasti če to pomeni velikanski vpliv skupne politike Unije, ki jo izvajajo vse države članice,

— izboljšajo usklajevanje postopkov,

— okrepijo svojo predanost ciljem splošne proračunske podpore,

— se izogibajo pošiljanju mešanih sporočil državam prejemnicam, čeprav se to državam članicam in Komisiji morda zdi vsaj tako težko kot utemeljene zahteve državam, ki prejemajo splošno proračunsko podporo, glede dobrega upravljanja in pravne države;

53. je zaskrbljen, ker je Računsko sodišče ugotovilo, da zasnova in izvajanje štirih elementov programov splošne proračunske podpre (tj. financiranje, podpora pri izgradnji zmogljivosti, pogoji in dialog) ne zagotavljata njihovega največjega možnega učinka; poziva Komisijo, naj upošteva priporočila Računskega sodišča, tako da bo zneske, ki se dodelijo posameznim programom splošne proračunske podpore, določevala bolj utemeljeno in pregledno, izgradnjo zmogljivosti usmerila na prednostne potrebe, okrepila upravljanje pogojev, povezanih z uspešnostjo glede splošnih pogojev upravičenosti in posebnih pogojev za izplačilo, ter okrepila svoj pristop k dialogu;

54. poziva Komisijo, naj bolj sistematično vodi dialog z državami prejemnicami o vseh vidikih splošne proračunske podpore in izboljša strokovno znanje svojih uslužbencev v delegacijah Unije, da bi se ta dialog okrepil; poziva Komisijo, naj poskrbi za to, da bo osebje v delegacijah Unije, ki izvaja splošno proračunsko podporo, imelo primeren dostop do človeških virov in podatkov;

55. poziva Komisijo, naj izboljša poročanje o učinkovitosti programov splošne proračunske podpore, zlasti z izdelavo ustrezne količinske ocenjevalne metode in sistematičnega spremljanja napredka na podlagi jasnih kazalnikov in merljivih ciljev;

56. ponovno poziva Komisijo, naj pripravi letno poročilo o uporabi proračunske podpore, da bi lažje opredelila prednosti in slabosti tekočih programov proračunske podpore;

57. poziva Komisijo in druge donatorje, naj sodelujejo pri izvajanju rednih skupnih ocen, da bi ovrednotili učinkovitost pomoči, zagotovljene preko programov splošne proračunske podpore, pri zmanjševanju revščine;

Razvojne prednostne naloge, razvojno sodelovanje z večjim učinkom

58. poudarja, da morajo biti dobro upravljanje, demokracija, spoštovanje človekovih pravic in zmanjševanje revščine vgrajeni v cilje izvajalskih organizacij v državah, kjer se nudi podpora ERS;

59. opozarja na dogodke arabske pomladi v letu 2011 in na pomen osredotočenosti na demokratična načela in podporo za krepitev demokracije v vsaki razvojni pomoči;

60. ponavlja svojo zavezanost načelom učinkovitosti pomoči, ki temelji na pristnem partnerstvu, kot je določeno v Pariški deklaraciji Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj in v načrtu ukrepov iz Akre o učinkovitosti pomoči;

61. se z zadovoljstvom seznanja s sporočilom Komisije „Povečanje učinka razvojne politike EU: agenda za spremembe“ (COM(2011) 637) z dne 13. oktobra 2011, ki izraža nadaljnjo podporo socialnemu vključevanju in človeškemu razvoju; vztraja, da mora biti vsaj 20 % pomoči Unije namenjene osnovnemu in srednjemu izobraževanju ter osnovnemu zdravstvu; poziva Komisijo, naj bolj poudarja zdravje mater, saj je to eden od razvojnih ciljev tisočletja, pri katerem je napredek bistveno manjši od pričakovanega;

62. ponovno poziva Komisijo, naj prednost nameni krepitvi zdravstvenih sistemov z osredotočenjem zlasti na najrevnejše, izboljša kakovost učenja in pomaga pri oblikovanju okvira politike, ki daje prednost revnim in upošteva potrebe spolov; poziva Komisijo, naj poskrbi za večjo prepoznavnost dejavnosti, ki jih Unija financira v tujini;

63. pozdravlja dejstvo, da razvojna pomoč ni več glavni vir prihodka mnogih najrevnejših držav sveta; poudarja, da učinkovitost pomoči od držav zahteva, da so zmožne mobilizirati domače prihodke, in obžaluje dejstvo, da znesek nezakonitega bega kapitala iz držav v razvoju, na primer zaradi korupcije in obsežnih davčnih goljufij, presega pritok kapitala v te države ter predstavlja hudo in veliko težavo, ki ovira zmanjševanje revščine in podaljšuje odvisnost od pomoči;

64. nadalje poudarja, da dolgoročni družbeni in gospodarski razvoj poleg pomoči potrebuje trajnostne vire dohodka; v zvezi s tem meni, da so dobri in delujoči trgovinski odnosi v skladu z načeli STO bistveni za države v razvoju, in zato poziva Komisijo, Svet in države AKP, naj poiščejo rešitve za odprta vprašanja glede predlaganih sporazumov o gospodarskem partnerstvu in proste trgovine med Evropo in regijo AKP;

65. je zaskrbljen zaradi kontrolnih postopkov Komisije, ki se uporabljajo, kadar sredstva Unije upravljajo mednarodne organizacije v skladu z dogovori o skupnem upravljanju; poudarja, da so se pri pogojih in izvrševanju kontrol in nadaljnjega spremljanja sredstev Unije v okviru skupnega upravljanja pokazale resne slabosti; poziva Komisijo, naj zagotovi, da ji bodo vse države partnerice omogočile enostaven dostop brez birokratskih ovir do svojih poročil o notranji reviziji;

66. opozarja na primer Afganistana, kjer so varnostne razmere izredno težke, saj osebje Komisije ne more več svobodno potovati, kar v veliki meri omejuje izvajanje številnih standardnih postopkov notranje kontrole;

67. poudarja, da je pomembno povezati pomoč, sanacijo in razvoj, da bi okrepili vezi med njimi ter zagotovili neoviran prehod s humanitarne na razvojno pomoč; poudarja, da je treba še veliko postoriti, da bi se izboljšalo usklajevanje, učinkovitost, uspešnost in doslednost povezovanja pomoči, sanacije in razvoja;

68. poziva Komisijo, naj poskrbi, da bo financiranje ERS usklajeno z drugimi instrumenti (instrumentom za hrano, tematskim programom varnosti preskrbe s hrano, Evropskim instrumentom za demokracijo in človekove pravice, tematskim programom za nedržavne akterje in organe lokalnih skupnosti, instrumentom za stabilnost, pilotnim projektom podeželskih mikrofinanc); poziva Komisijo, naj poskrbi, da bosta humanitarna in razvojna pomoč bolj povezani in da se bosta bolj dopolnjevali tako na ravni politike kot v praksi, ter naj se bolj posveti zmanjšanju tveganja nesreče in pripravljenosti na nesreče in okrepi odpornost ogroženega prebivalstva;

69. poudarja, da Unija potrebuje širok spekter orodij za razvoj sodelovanja, prilagojenega različnim okvirom, saj ne obstaja razvojna pomoč, ki ustreza vsem potrebam in situacijam; zlasti poudarja potrebo po posebnih orodjih in delovnih metodah pri obravnavi propadlih držav ali zelo nedemokratičnih držav, kot je Eritreja, ki zavrača pomoč za svoje prebivalce, kljub vedno večji prehrambeni krizi;

70. meni, da je sedanja huda prehrambena kriza na Afriškem rogu tudi tragična posledica pomanjkanja povezanosti in dopolnjevanja med mednarodno humanitarno in razvojno pomočjo ter škodljivih špekulacij z živili; poudarja, da je tukaj za razliko od naravnih nesreč, kriza nastajala počasi in postopoma prerasla v humanitarno katastrofo; opozarja, da se suše in pomanjkanje hrane na afriškem rogu na žalost stalno ponavljajo in da je treba za zagotavljanje vzdržnosti okrepiti samozadostnost lokalnih kmetov;

71. ugotavlja, da proces vmesnega pregleda še ni končan za vse partnerske države [1], kljub temu da je bil načrtovan za obdobje 2010–2011; pričakuje, da ga bo Komisija čim prej dokončala in na svojem uradnem spletnem mestu objavila informacije o izidih procesa pregleda;

Pomoč Unije Haitiju

72. opominja na potres na Haitiju in na njegove uničujoče posledice; obžaluje nezadostno raven koordinacije humanitarne in razvojne pomoči (povezovanje pomoči, sanacije in razvoja); meni, da bi moralo zagotavljanje humanitarne pomoči temeljiti na strategiji umika; meni, da bi morala Komisija svoja prizadevanja in finančna sredstva usmeriti v sanacijo in razvoj;

73. obžaluje, da je usklajevanje med delegacijo Unije in predstavništvom ECHO nezadostno; podpira okrepljeno sodelovanje med vsemi akterji Unije v državi; zato poziva Komisijo, naj poskrbi, da bosta humanitarna in razvojna pomoč bolj povezani in da se bosta bolj dopolnjevali tako na ravni politike kot v praksi;

74. obžaluje pomanjkanje vzdržnosti nekaterih projektov in poudarja, da bi morali biti projekti usmerjeni predvsem v ustvarjanje delovnih mest in trajnostne rasti, s čimer bi lahko Haiti povečal lastne prihodke in zmanjšal odvisnost od tuje pomoči; zato od Komisije zahteva, naj Parlamentu predloži seznam projektov, ki so se izvajali na Haitiju, s podrobno oceno njihovega trenutnega stanja, kar bo omogočilo vpogled v njihovo trajnostnost od takrat pa do danes;

75. opozarja na premajhno prepoznavnost pomoči Unije na Haitiju; meni, da bi morali biti dokumenti za stike z javnostmi za povečanje prepoznavnosti opremljeni ne le z zastavo, temveč tudi z imenom Evropske unije in ne samo Komisije ali GD ECHO, ki so povprečnemu državljanu Haitija veliko manj prepoznavni;

[1] Odgovor na vprašanje za pisni odgovor št. 31, naslovljeno na komisarja Andrisa Piebalgsa v okviru razrešnice za ERS za leto 2010 za zaslišanje 12. januarja 2012.

Posebno poročilo Računskega sodišča št. 12/2010 o razvojni pomoči Unije za osnovno izobraževanje v podsaharski Afriki in južni Aziji

76. pozdravlja odlično poročilo Računskega sodišča, ki vsebuje obsežno analizo dosežkov podpore Unije za osnovno izobraževanje; kljub temu opozarja na pomanjkljivosti programa, ki pa so le delno posledica dejavnosti Komisije;

77. se povsem zaveda težav, s katerimi se srečuje Komisija pri izvrševanju tega programa v nekaterih od najrevnejših držav v zadevnih regijah, ko si prizadeva doseči njihove pogosto najrevnejše prebivalce; se strinja s tem, da je to, da je bilo izpolnjenih 45 % kazalnikov in da je bil pri 30 % dosežen jasen napredek, izreden dosežek; želi, naj Komisija navede, če so se te številke medtem še izboljšale;

78. popolnoma odobrava sklepe in priporočila Računskega sodišča in je seznanjen z odgovori Komisije;

79. opozarja na svoje prejšnje resolucije o razrešnici, v katerih je navedeno, da je ena od glavnih težav pri izvajanju posameznih razvojnih programov pomanjkanje usposobljenega osebja v delegacijah Unije in podpore s sedeža Komisije; poziva Komisijo, naj o tem razpravlja s pristojnimi parlamentarnimi odbori, da bi našli trajnejšo rešitev te težave;

80. poziva Komisijo, naj pomanjkljivosti, ki jih je ugotovilo Računsko sodišče, obravnava sistematično; želi, da se ga obvesti o naslednjem:

(a) kar zadeva kakovost izobraževanja (ki jo obravnava delovni dokument služb Komisije, ki ga je Komisija izdala februarja 2010 – SEC(2010) 121): če zanemarimo dejstvo, da je morda že malce pozno glede na to, kdaj se je program začel, ali Komisija lahko navede, kateri drugi ukrepi se izvajajo za spremljanje in izboljšanje kakovosti izobraževanja?

(b) v nekaterih državah, vključenih v posebno poročilo št. 12/2010, so bili omenjeni primeri goljufije in nepravilnega upravljanja državnih sredstev, med drugim tudi „fantomski“ učitelji; kakšno podporo Komisija nudi tem državam, da bi jim pomagala odpraviti te oblike goljufije?

(c) eden od osnovnih instrumentov/orodij za izvajanje uspešnega programa je razpoložljivost zanesljivih statističnih podatkov in ocen danega izobraževalnega sistema; Računsko sodišče poudarja, da v številnih državah ti podatki in ocene niso na voljo oziroma niso posodobljeni; katere ukrepe je sprejela Komisija za odpravo tega problema?

(d) kot je izpostavilo Računsko sodišče, je vključevanje deklic v osnovno izobraževanje odvisno od številnih ukrepov, ki niso povezani z izobraževanjem, kot so ločene sanitarije itd., čeprav je v nekaterih državah prišlo do napredka na tem področju; katere konkretne ukrepe je Komisija izvedla v vsaki od teh držav, da bi povečala vključevanje deklic v osnovno izobraževanje, in v katerih državah bi bilo možno to rešiti s šolami, namenjenimi le deklicam?

Investicijski sklad

81. opominja, da so sredstva, dodeljena investicijskemu skladu iz desetega ERS za AKP in ČDO znašala 1 530 000 000 EUR; ugotavlja, da je v proračunskem letu 2010 skupni znesek sklenjenih financiranj iz portfelja investicijskega sklada znašal 374 230 000 EUR; opominja, da Evropska investicijska banka upravlja investicijski sklad, obnovljiv instrument, povezan s tveganjem, ki se financira iz ERS, katerega cilj je spodbujati zasebne naložbe, zlasti v državah AKP;

82. obžaluje, da se za investicijski sklad ne uporabljata niti izjava Računskega sodišča o zanesljivosti niti postopek razrešnice Evropskega parlamenta, čeprav Evropska investicijska banka izvaja dejavnosti v imenu in na odgovornost Unije ter pri tem uporablja sredstva ERS; meni, da je to nezaželeno iz političnih razlogov in z vidika odgovornosti; poudarja, da te določbe zmanjšujejo obseg pristojnosti Parlamenta v zvezi z razrešnico, zlasti glede na to, da se sredstva za ERS pridobivajo iz javnih financ, ki jih prispevajo evropski davkoplačevalci;

83. poudarja, da mora biti celotno delovanje Evropske investicijske banke, ki se financira iz ERS, popolnoma v skladu s členom 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim je zmanjšanje in izkoreninjenje revščine glavni cilj razvojne politike Unije; meni, da je lahko učinkovita in trajnostna le razvojna politika, ki je v korist revnih;

84. meni, da politike gospodarske rasti ne morejo uspeti brez spodbujanja socialnih in okoljskih standardov ter izvajanja mehanizmov socialne zaščite;

85. poziva Evropsko investicijsko banko, naj z izvajanjem Sklepa št. 1080/2011/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) svoje projekte financiranja bolj neposredno poveže z zmanjševanjem revščine in doseganjem razvojnih ciljev tisočletja, človekovimi pravicami, družbeno odgovornostjo gospodarskih družb, dostojnim delom ter okoljskimi načeli, demokracijo, dobrim upravljanjem in ustanavljanjem podjetij;

86. poziva Evropsko investicijsko banko, naj v svojem ciklusu projektov s predhodnimi analizami in zlasti s spremljanjem med izvajanjem in zaključkom projektov okrepi potrebno pozornost, namenjeno družbenim vidikom (vključno s spoštovanjem človekovih pravic); poziva k opredelitvi kazalnikov uspešnosti za boljše spremljanje dodane vrednosti in učinka dela Evropske investicijske banke ter krepitvi ustreznega strokovnega znanja osebja v povezavi s trajnostnim razvojem, človekovimi pravicami, družbenimi vprašanji in vprašanji spolov;

87. ugotavlja, da je neodvisna vmesna ocena investicijskega sklada Evropske investicijske banke in aktivnosti EIB glede sredstev v državah AKP pokazala, da si ta banka še vedno ne prizadeva dovolj za spremljanje izvajanja projektov, zagotavljanje lokalne prisotnosti in spremljanje okoljskih in družbenih vidikov; poziva EIB, naj izboljša svoje mehanizme spremljanja;

88. z zadovoljstvom ugotavlja, da je v letnem poročilu EIB 2010 o investicijskem skladu prišlo do napredka, saj daje večji poudarek rezultatom; kljub temu meni, da bi bilo mogoče letna poročila še precej izboljšati in predstaviti celovite, zadevne in objektivne podatke o rezultatih, zastavljenih ciljih in doseženih ciljih ter o vzrokih za morebitna odstopanja ter opravljenih ocenah in povzetkih njihovih rezultatov, vključno s pomanjkljivostmi in vprašanji, ki jih je treba obravnavati; pozdravlja dejstvo, da je banka med pripravami na to resolucijo o razrešnici pokazala pripravljenost na sodelovanje;

89. opozarja, da se 14 % finančnih sredstev iz investicijskega sklada (390 000 000 EUR) steka preko evropskih dvostranskih finančnih institucij za razvoj ali skupnih podjetij;

90. obžaluje pomanjkljivo preglednost v zvezi s končnimi upravičenci do sredstev iz investicijskega sklada; poziva EIB, naj pred odobritvijo projektov pri preverjanju prisotnosti ustreznega lokalnega posvetovanja o projektih, povezanih z razvojem in zajetih v jamstvo Unije, izvaja stroge in obsežne skrbne preglede, vključno s tem, kako finančni posredniki uporabljajo posojilo, ki ga je banka odobrila za te vidike; meni, da bi morala EIB pri posojilih v državah v razvoju izvajati stroge in obsežne skrbne preglede v skladu s standardnimi postopki, ki izhajajo iz najboljše mednarodne prakse na področju boja proti pranju denarja in financiranju terorizma;

([1]) Sklep št. 1080/2011/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o odobritvi jamstva EU Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za posojila za projekte zunaj Unije (UL L 280, 27.10.2011, str. 1).

91. je seznanjen s poročili nevladnih organizacij o domnevnih primerih, ko so se finančna sredstva EIB stekla v podjetja, v katerih je bilo vodstvo predmet preiskave o korupciji ali celo obtoženo korupcije in pranja denarja; poziva EIB, naj se pozanima o vsebini takšnih primerov;

92. ugotavlja, da EIB zagotavlja dopolnjevanje med projekti, ki jih financirata ta banka in Komisija, tako da se že zelo zgodaj, še preden prične z ustreznimi skrbnimi pregledi projekta, posvetuje s Komisijo; opozarja, da je Komisija članica odbora investicijskega sklada brez glasovalne pravice in da poda svoje mnenje o vsakem posameznem predlogu;

93. poziva Komisijo, naj tudi v prihodnje podrobno spremlja in nadzira izvajanje investicijskega sklada in parlamentarni odbor za proračunski nadzor redno obvešča o svojih ugotovitvah;

94. opozarja, da tristranski sporazum med Komisijo, EIB in Računskim sodiščem določa vlogo Računskega sodišča pri nadzoru ERS, ki jih upravlja EIB; poziva Računsko sodišče, naj pripravi posebno poročilo o uspešnosti in učinkovitosti ERS, ki jih upravlja EIB z vidika zmanjševanja revščine;

95. ugotavlja, da EIB svojim zaposlenim izplačuje variabilne prejemke v obliki letnih dodatkov; poziva EIB, naj na svojem spletnem mestu objavi podrobne podatke o znesku letnih dodatkov za vodstvene delavce, vključno z zneski za vsakega člana upravnega odbora, upravljalnega odbora in revizijskega odbora;

96. ugotavlja tudi, da je v sedanjem upravnem odboru EIB sedem žensk in 19 moških; spodbuja države članice, naj za trenutno dve prosti mesti imenujejo kandidatke, da bi zagotovili bolj uravnoteženo zastopanje v odboru.